

dag, så vil vi vældig gerne det. Det har vi aldrig lagt skjul på. Vi synes, der er meget bedre samarbejdsformer i Europa end den centralistiske kerneunion, som man nu er ved at opbygge i Vesteuropa. Vi vil gerne have et helt Europa.

Men jeg har stillet Socialdemokratiet og også statsministeren det spørgsmål, om vi kan få bekræftet det, der står i Politiken i dag, nemlig at den her folkeafstemning handler om, at hvis det bliver et nej, så står undtagelserne fast, og så bevarer vi den situation, vi har i dag, og den handlefrihed, vi har, og det er ikke sådan, at folkeafstemningen 28. september handler om EU-medlemskabet, hvad enten Enhedslisten måtte ønske det eller ej. Sådan er det bare ikke.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har hr. Claus Larsen-Jensen bedt om ordet for anden gang, og derefter hr. Per Kaalund og hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Hr. Keld Albrechtsen vil et helt Europa. Det er derfor, han til Weekendavisen den 31. maj i år har sagt, at han godt kunne tænke sig et økonomisk samarbejde som et alternativ til euro-samarbejdet mellem Danmark, Sverige, Storbritannien, Polen og Tjekkiet. De lande vil kunne etablere et alternativt valutasarbejde med en løsere model end euroen.

I et sådan samarbejde skulle der være mulighed for at foretage valutakursjusteringer, men sådan at der ikke sker noget fjendtligt over for andre lande i samarbejdet – et løsere samarbejde, men stadig med forpligtelse til at rykke hinanden til undsætning.

Jeg vil spørge hr. Keld Albrechtsen: Er det visionen om et helt Europa?

Så vil jeg stille et spørgsmål mere. Er hr. Keld Albrechtsen i sin optik politisk enig i, hvad hr. Villy Søvndal har sagt til Søndagsavisen for nylig i et interview, hvor han sagde: At deltage i ØMU'en og euroen er det samme som den rene skinbarlige liberalisme og monetarisme af samme skuffe som det, Margaret Thatcher og Pinochet har forsøgt i Chile?

Så kan jeg godt forstå, at man har et problem i sin stillingtagen til euroen, men man skal vist være lidt fantasifuld for at se det på den måde.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Keld Albrechtsen om nogle oplagte selvmodsigelser i indlægget her i dag i ordførertalen.

Der tales om forringet velfærd, og så tales der om, at Unionen vil vokse, og det vil blive noget stærkt noget, og vi vil miste vores selvstændighed, osv.

Hvordan kan det hænge sammen med nogle bemærkninger om, at Tyskland er i stand til selv at beslutte nogle ting omkring skattereform, når de i øvrigt skulle have mistet deres selvstændighed ved at være medlem af EU? Hvordan kan det hænge sammen med, at New Labour kan føre en politik – jeg tror, der blev nævnt udliciteringer og lignende – en økonomisk politik, når de i øvrigt har mistet deres selvstændighed ved at være medlem af EU?

Og et tredje spørgsmål, jeg gerne vil stille, er: Lande, som for blot 25 år siden havde styreform, som både hr. Keld Albrechtsen og jeg tror alle her i salen er modstandere af, nemlig nogle fascistiske styre, som Portugal, som Spanien, som Grækenland, der løsgjorde sig fra dette, fik demokrati og søgte optagelse i EU, har disse lande fået forringede vilkår ved at være med i EU? Vil de få forringede vilkår ved, at de nu allerede har besluttet sig for at tilslutte sig euroen i et samarbejde? Tror hr. Keld Albrechtsen, at de øst- og centraleuropæiske lande, der også har styreform, som ligger de fleste af os her i salen meget fjernt, ikke vil få glæde af at komme ind i EU?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil bare prøve at bidrage til den her fantastiske konstruktive debat, der verserer om, at man kan finde ud af, om man siger ja eller nej ud fra, hvor man sådan står i det politiske billede.

Altså herregud, jamen hr. Keld Albrechtsen dog: Er det fuldstændig glemt, at der er en demokratisk diskussion, at det jo ikke f.eks. for Dansk Folkeparti handler om, hvorvidt man traktatfæster den ene eller den anden form for økonomisk politik, men at selve det, at man vil traktatfæste et sådant spørgsmål, og at man vil tage den nationale selvbestemmelse væk, gør, at vi får et demokratiunderskud, fordi vi ikke her indenlands kan diskutere, være uenige, få opbakning fra vælgerne for det synspunkt, vi står for, og så prøve at føre det ud i livet, at det fak-